

sid! Mitu föitja tundis kül ue jaamawankri põrutt ja nägi, et wanker mitmes tükis wigaline oli; siiski ei julgend ta sest abjast rääkida. Suurem esa mõistlikumaid mõtles: Tuisulastel saab sest kül; nemad ei tunne wankri põrutamist, ega märka muud wigadusi. Wõeral maal läinud mees mõtles teistviisi. Kui ta tüki aega ue jaamawankrite föitu waiksest oli tähelepannud, wõtis ta nõuufs, jaamaisandatega wankri rataste päärist jõnafese rääkida. Ta teadis kül, et jaamaperemeched wantrid ei haka parandama, niisama häästi fa seda, fuda ta nüüd — otsekui erilase pesasse torkades — föik Tuisulased walguse västa földima kihutas. Siiski pidi eetekratutud töö forrale seatama. Ta ütles: Mis seiesaadik uendusi salamahti Tuisulaste seljataga olen toimetanud, seda tahab täna aivalikult ülestunnistada. Seep alles keemata, misga mustlase naha wõiks walgeks uhtuda, — aga katsu me õune!

Ühei fena suve pääwa hommikul, kus linnud lepifutes ja tuule õhus laulsid, lilled õhkades õitsesid, mesilased ja liblikad õilme ilul lendasid, pani meie mees hobuse kerge wankri ete ja kihutas teele. Tema föitis tük maad, enne kui lähema jaama joudis. Seal hüüdis ta: "Tulge välja, isandad! läki täna wõidu föitma. Õlm on fena, maantee file ja lai. Teie wantril on nurgelised, mul ümmargused ratad." — Jaamaperemees kohkus kül nature seda jutu kuuldes, kostis: "mina ei mõista, mis teie jut tähenbab!" aga läks siiski föitma. Iseenesed mõtles ta:

Dot, oot, poiske! kül leiad rahva naeru oma jalgusele polgaks. Kerge wanker weeres ümmarguse ratastega kui tuul siledas teel, ratad ei teinud palju patinad. Postiwanker jooksis tük maad müttamätta! tema järel. Rahvast juhtus faunis rohkest wõidusöitu waatama. Mõned ütlesid: "Waata, mis kerge wanker sel mehel on! weikem laps wõiks kartmata seal peal istuda." Wankri peremees kostis: "Tulge ligimale, söbrad! istuge mõned peale, föitke nature maab katseks, kül siis seletan teile, fuda wanker on tehtud. Nsi on nii hõlpus, et igaüks teist ühe seesuguse wankri endale wõiks muretseda." Reed, kes katsuma läinud, kiisid wankri peremehe jutu töeks. Uga enne kui ta mahti sai, wankri ehitamist pikemalt rahvale seletada, joudis ühle jaama isand, keda uus, kerge wanker ju mitu kord pahandanud, senna. Tema hüüdis vihase ealega: "Tuisulased, ärge läske ennast petta! See ei ole Tuisula, waid üks Kilpli wanker. Söitku Kilplased niisuguste wantritega, kuhu noad tahavad! — meil on, Jumal tänatud, kenamad Tuisula faarikud ja wantrid föik auusal wanal kombel ehitub nurgelise ratastega, juhiwitsata ja sahkoridse telgedega, fuda neid meie maal tarvis lähääb. Selle ue wankri peremees on üks kelm, kes teid wanalt loodud teelt püab förivale efsitada. Ennä! Lekke silmad lahti, mis ma teile näitan! Tema wantril on ühekordsed rummud, peenemad telged ja fedarad, juhiwitsad mõlemal pool aisdade förivas ja sirgeldatud — ümmargused ratad!" Rüüd läks rahval tu-